

ουσιαστικών και ειδικών προσόντων των υποψηφίων επιτρέπει στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, η οποία διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως στα θέματα προαγωγών, να επιλέξει τους ικανότερους.

5. Υπόσχεση προαγωγής που διατυπώθηκε κατά παράβαση των διατάξεων του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως δεν μπορεί να δημιουργήσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη υπέρ εκείνου στον οποίο δόθηκε.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 26ης Οκτωβρίου 1993 *

Στην υπόθεση T-22/92,

Roderich Weißenfels, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Bereldange (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τον Günther Maximini, δικηγόρο Trier, με αντίκλητο στο Bereldange τη δικηγόρο Marie-Berthe Weißenfels, 1, rue de la Paix,

προσφεύγων,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τον Jorge Campinos, jurisconsultus, επικουρούμενο από τον Johann Schoo, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Kirchberg,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση δύο αποφάσεων του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 3ης Ιουλίου 1991, περί προαγωγής των T. και L. στις θέσεις που κηρύχθηκαν κενές υπό τα στοιχεία II/A/645 και II/A/680,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. Bellamy, Πρόεδρο, H. Kirschner και C. P. Briët, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 18ης Φεβρουαρίου και 5ης Μαΐου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- ¹ Ο προσφεύγων, Roderich Weiffenfels, ανέλαβε υπηρεσία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (στο εξής: Κοινοβούλιο) από 1ης Απριλίου 1982. Είναι υπάλληλος διοικήσεως βαθμού A 6 από 1ης Ιανουαρίου 1985 και την 1η Ιουλίου 1987 τοποθετήθηκε στη Γενική Διεύθυνση Επιτροπών και Αντιπροσωπειών (στο εξής: ΓΔ II) της Γενικής Γραμματείας.
- ² Στις 10 Δεκεμβρίου 1990 το Κοινοβούλιο δημοσίευσε τις ανακοινώσεις κενών θέσεων 6478 και 6479 που αφορούσαν δύο θέσεις κυρίων υπαλλήλων διοικήσεως (σταδιοδρομία A 5/A 4), και συγκεκριμένα τις θέσεις Π/Α/680 και Π/Α/645 στη ΓΔ II. Ως ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας υποβολής υποψηφιοτήτων ορίστηκε η 21η Δεκεμβρίου 1990 συμπεριλαμβανόμενη. Με αιτήσεις υποψηφιότητας της 19ης Δεκεμβρίου 1990, που ελήφθησαν από την Υπηρεσία Προσλήψεων της Γενικής Γραμματείας Προσωπικού, Προϋπολογισμού και Οικονομικών στις 20 Δεκεμβρίου 1990, ο προσφεύγων υπέβαλε υποψηφιότητα για αμφότερες τις θέσεις.

- 3 Απευθυνόμενος στον γενικό διευθυντή προσωπικού, προϋπολογισμού και οικονομικών, ο γενικός διευθυντής της ΓΔ Π πρότεινε την 1η Φεβρουαρίου 1991 την προαγωγή του T. για τη θέση Π/Α/680 και την προαγωγή του L. για τη θέση Π/Α/645.
- 4 Με δύο αποφάσεις της 3ης Ιουλίου 1991, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) προήγαγε τους T. και L. στις εν λόγω θέσεις.
- 5 Στις 9 Ιουλίου 1991 ο προσφεύγων ενημερώθηκε για την απόφαση προαγωγής του L. (στη θέση Π/Α/645) και στις 18 Ιουλίου 1991 ενημερώθηκε για την προαγωγή του T. (στη θέση Π/Α/680).
- 6 Με έγγραφο της 7ης Οκτωβρίου 1991 ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση για την ακύρωση της απόφασης προαγωγής του L. και, με έγγραφο της 14ης Οκτωβρίου 1991, διοικητική ένσταση για την ακύρωση της απόφασης προαγωγής του T.
- 7 Ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου, υπό την ιδιότητά του ως ΑΔΑ, απέρριψε τις ενστάσεις με απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 1992, η οποία περιήλθε στον προσφεύγοντα στις 13 Ιανουαρίου 1992.
- 8 Εν τω μεταξύ, η έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1989 έως 1 Ιανουαρίου 1991 υπογράφηκε στις 14 Φεβρουαρίου 1991 από τον τελικό βαθμολογητή. Στις 30 Απριλίου 1991 ο προσφεύγων διατύπωσε τις παρατηρήσεις του επί της εκθέσεως και στις 25 Ιουνίου 1991 υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της εκθέσεως αυτής. Στις 11 Ιουλίου 1991 ο τελικός βαθμολογητής επέφερε δύο τροποποιήσεις στην έκθεση βαθμολογίας αφού συνομίλησε με τον προσφεύγοντα και αφού συμβουλευθηκε τους ιεραρχικά προϊστάμενους του. Απαντώντας σε έγγραφο του προσφεύγοντος της 26ης Νοεμβρίου 1991, ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου του γνωστοποίησε, με έγγραφο της 18ης Δεκεμβρίου 1991, ότι δεν είχε καμία αντίρρηση να επανεξετάσει τον φάκελό του και ότι προέβη στην έρευνα του συνόλου των στοιχείων στα οποία στηρίχθηκε η ένστασή του της 25ης Ιουνίου 1991. Γνωστοποίησε δε στον προσφεύγοντα την απόφασή του να διατηρήσει την έκθεση βαθμολογίας όπως είχε τροποποιηθεί τον Ιούλιο του 1991. Με έγγραφο της 19ης Μαρτίου 1992 ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της

οριστικής εκθέσεως βαθμολογίας του. Η ένσταση αυτή απορρίφθηκε με απόφαση του Προέδρου του Κοινοβουλίου της 4ης Ιουνίου 1992.

Διαδικασία

- 9 Υπό τις περιστάσεις αυτές ο προσφεύγων άσκησε, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 23 Μαρτίου 1992, την παρούσα προσφυγή.
- 10 Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη κανονικά. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Πάντως, το Πρωτοδικείο, με έγγραφο του Γραμματέα της 21ης Ιανουαρίου 1993, έθεσε ένα ερώτημα στο καθού. Το καθού απάντησε με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία στις 3 Φεβρουαρίου 1993, επισυνάπτοντας το από 1ης Φεβρουαρίου 1993 σημείωμα του Γενικού Γραμματέα της ΓΔ II προς τον jurisconsultus του Κοινοβουλίου.
- 11 Η προφορική διαδικασία διεξήχθη στις 18 Φεβρουαρίου 1993. Οι εκπρόσωποι των διαδίκων αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις που έθεσε το Πρωτοδικείο. Το Κοινοβούλιο κατέθεσε κατά τη συνεδρίαση ένα έγγραφο.
- 12 Μετά τη λήξη της προφορικής διαδικασίας, με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία στις 19 Φεβρουαρίου 1993, το Κοινοβούλιο απάντησε σε ερώτημα που είχε θέσει το Πρωτοδικείο κατά τη συνεδρίαση. Ο προσφεύγων κατέθεσε δύο έγγραφα στις 5 και στις 8 Μαρτίου 1993 αντίστοιχα.
- 13 Με διάταξη της 16ης Μαρτίου 1993 το Πρωτοδικείο διέταξε την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας.

- 14 Με έγγραφο του Γραμματέα της 24ης Μαρτίου 1993 το Πρωτοδικείο ζήτησε από το Κοινοβούλιο να του διαβιβάσει τους πλήρεις φακέλους των ανακοινώσεων κενής θέσεως 6478 και 6479 προς κάλυψη των θέσεων Π/Α/680 και Π/Α/645. Στις 13 Απριλίου 1993 το Κοινοβούλιο κατέθεσε τους φακέλους στη Γραμματεία. Επίσης, το Πρωτοδικείο κάλεσε το Κοινοβούλιο να συνοδεύεται ο εκπρόσωπός του, κατά τη νέα συνεδρίαση, από τον γενικό διευθυντή της ΓΔ Π.
- 15 Αφού έλαβε γνώση των φακέλων που κατέθεσε το Κοινοβούλιο, ο προσφεύγων, με έγγραφο που κατέθεσε στις 28 Απριλίου 1993 στη Γραμματεία, προέβαλε νέο λόγο ακυρώσεως εκ της παραβιάσεως της διαδικασίας υποβολής των υποψηφιοτήτων που προβλέπει το υπηρεσιακό σημείωμα 89/4 της 7ης Δεκεμβρίου 1989, περί διαδικασίας πληρώσεως των κενών θέσεων στη Γενική Γραμματεία του Κοινοβουλίου (στο εξής: υπηρεσιακό σημείωμα 89/4). Οι διάδικοι αγόρευαν για δεύτερη φορά κατά τη νέα συνεδρίαση της 5ης Μαΐου 1993. Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασεως αυτής το Κοινοβούλιο παρατήθηκε από το δικαίωμα που του απονέμει το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας να απαντήσει εγγράφως στον νέο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε ο προσφεύγων. Κατέθεσε όμως δύο έγγραφα.

Αιτήματα των διαδίκων

- 16 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- 1) να ακυρώσει τις αποφάσεις του Κοινοβουλίου της 3ης Ιουλίου 1991 περί προαγωγής, αναδρομικώς από 1ης Ιανουαρίου 1991, των υπαλλήλων L. και T. στις θέσεις κυρίων υπαλλήλων διοικήσεως (A 5/A 4), δηλαδή στις κενές θέσεις Π/Α/645 και Π/Α/680.
 - 2) να ακυρώσει την απόφαση του Κοινοβουλίου της 10ης Ιανουαρίου 1992, η οποία περιήλθε στον προσφεύγοντα στις 13 Ιανουαρίου 1992 και με την οποία απορρίφθηκαν ως αβάσιμες οι δύο ενστάσεις του της 7ης και της 14ης Οκτωβρίου 1991.
 - 3) να υποχρεώσει το Κοινοβούλιο να προβεί σε νέα εξέταση των υποψηφιοτήτων που υπέβαλε ο προσφεύγων στις 19 Δεκεμβρίου 1990, μετά τις ανακοινώσεις κενής θέσεως 6478 και 6479 και να μην εκδώσει την απόφασή

του προαγωγής κατ' εκλογή, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 45, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, ακολουθώντας τη γνώμη του Πρωτοδικείου, μέχρις ότου συνταχθεί έγκυρη έκθεση βαθμολογίας κατά την έννοια του άρθρου 43 του εν λόγω κανονισμού όσον αφορά τον προσφεύγοντα για τα ημερολογιακά έτη 1989 και 1990.

4) να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε ο προσφεύγων.

17 Με το υπόμνημα αντικρούσεώς του, το Κοινοβούλιο ζητεί, πρώτον, από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει ως απαράδεκτη τη συνεκτίμηση, στο πλαίσιο της παρούσας δίκης, της ενστάσεως που υπέβαλε στις 19 Μαρτίου 1992 ο προσφεύγων.

επικουρικώς δε,

— να αναβάλει την παρούσα δίκη, σύμφωνα με το άρθρο 76 του Κανονισμού Διαδικασίας, μέχρις ότου κριθεί η ένσταση της 19ης Μαρτίου 1992.

Δεύτερον, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1) να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη.

2) να κρίνει επί των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με το άρθρο 88 του Κανονισμού Διαδικασίας.

18 Μετά την απόφαση του Προέδρου του Κοινοβουλίου της 4ης Ιουνίου 1992, με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση που είχε υποβάλει στις 19 Μαρτίου 1992

κατά της εκθέσεως βαθμολογίας του, ο προσφεύγων ζητεί επιπροσθέτως με το υπόμνημα απαντήσεώς του από το Πρωτοδικείο:

1) να διαπιστώσει ότι η διαδικασία βαθμολογίας που αφορά τον προσφεύγοντα για τα ημερολογιακά έτη 1989 και 1990 είναι άκυρη, περιλαμβανομένης και της οριστικής αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 18ης Δεκεμβρίου 1991 καθώς και των ατομικών εκτιμήσεων που αναφέρονται στο σημείο 10, παράγραφος 1, του εντύπου.

επικουρικώς δε,

να κρίνει ότι δεν είναι έγκυρες η διαδικασία προαγωγής που αφορά τον προσφεύγοντα για τα ημερολογιακά έτη 1989 και 1990, η τελική απόφαση του Γενικού Γραμματέα της 18ης Δεκεμβρίου 1991 και οι ατομικές εκτιμήσεις που περιλαμβάνονται στο σημείο 10, παράγραφος 1, του εντύπου.

2) να ακυρώσει την απόφαση του Κοινοβουλίου της 4ης Ιουνίου 1992 με την οποία απορρίφθηκε ως αβάσιμη η ένσταση του προσφεύγοντος της 19ης Μαρτίου 1992.

3) να υποχρεώσει το Κοινοβούλιο να κινήσει εκ νέου τη διαδικασία βαθμολογίας του προσφεύγοντος, υπό την επιφύλαξη ορισμού αμερολήπτου βαθμολογητή.

4) να καταδικάσει το Κοινοβούλιο και στα δικαστικά έξοδα του παρόντος προσθέτου αιτήματος, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε ο προσφεύγων.

19 Με το υπόμνημα ανταπαντήσεώς του, το καθού ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1) να απορρίψει το πρόσθετο αίτημα ως απαράδεκτο ή, επικουρικώς, ως αβάσιμο.

- 2) να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
- 3) να κρίνει επί των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με το άρθρο 88 του Κανονισμού Διαδικασίας.

20 Με έγγραφο που κατέθεσε στις 5 Μαρτίου 1993 στη Γραμματεία, ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

να απορριφθούν, λόγω του ότι προβλήθηκαν εκπροθέσμως, όλοι οι ισχυρισμοί τους οποίους προέβαλε το καθού μετά την προφορική διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 48, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Επί του παραδεκτού

Ως προς το τρίτο κεφάλαιο της προσφυγής με το οποίο ζητείται από το Πρωτοδικείο να επιβάλει στο καθού να εξετάσει εκ νέου τις υποψηφιότητες του προσφεύγοντος και να το διατάξει να μην αποφασίσει για την πλήρωση των θέσεων II/A/645 και II/A/680 πριν από την σύνταξη εγκύρου εκθέσεως βαθμολογίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 21 Το Κοινοβούλιο προέβαλε ένσταση απαραδέκτου κατά του τρίτου κεφαλαίου της προσφυγής, που αφορά την επανεξέταση των υποψηφιοτήτων του προσφεύγοντος μετά τη σύνταξη εγκύρου εκθέσεως βαθμολογίας. Υποστηρίζει ότι το κεφάλαιο αυτό της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο διότι ο προσφεύγων μπορεί να ζητήσει μόνο την ακύρωση των αποφάσεων που θεωρεί ότι τον βλάπτουν. Το κοινοτικό όργανο οφείλει να λάβει τα μέτρα που θα συνεπάγεται η απόφαση του Πρωτοδικείου, χωρίς να απαιτείται η υποβολή ειδικού αιτήματος προς τούτο.
- 22 Κατά τον προσφεύγοντα, το τρίτο κεφάλαιο της προσφυγής όχι μόνον είναι παραδεκτό αλλά και λογικό και αναγκαίο. Υποστηρίζει ότι μόνο με επανεξέταση των υποψηφιοτήτων του για τις θέσεις που αφορούν οι ανακοινώσεις κενής θέσεως 6478 και 6479 μπορούν να αντικρουσθούν οι αιτιάσεις του. Κατ'

αυτόν, πρέπει να αποκατασταθεί στη θέση που θα βρισκόταν αν δεν είχε λάβει χώρα το οφειλόμενο σε νομικό πλαίσιο γεγονός που τον έβλαψε. Τα αιτούμενα μέτρα αποσκοπούν στο να εμποδιστεί το Κοινοβούλιο, μετά την ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων, να επαναφέρει de facto σε ισχύ τις επίδικες αποφάσεις με ανακοινώσεις κενής θέσεως «κοιμμένες και ραμμένες στα μέτρα» και αιτιολογημένες διαφορετικά. Κατά την προφορική διαδικασία προσέθεσε ότι το άρθρο 176 της Συνθήκης ΕΟΚ περιορίζεται στο να επιβάλει στο κοινοτικό όργανο την υποχρέωση να εκτελέσει την απόφαση και ότι, αν το Πρωτοδικείο το υποχρεώσει να προβεί στη λήψη ορισμένου μέτρου, η εκτέλεσή του θα είναι ευχερέστερη.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 23 Με το κεφάλαιο αυτό της προσφυγής ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο να απευθύνει από τούδε διαταγές στην αρχή που είναι αρμόδια για την εκτέλεση της παρούσας αποφάσεως. Πλην όμως, κατά πάγια νομολογία δεν εναπόκειται στο Πρωτοδικείο, στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας, να απευθύνει διαταγές στις κοινοτικές αρχές, χωρίς να σφετερίζεται τα προνόμιά τους. Κατόπιν αυτού, το κεφάλαιο αυτό της προσφυγής πρέπει να κριθεί απαράδεκτο.

Ως προς το πρόσθετο αίτημα που υποβλήθηκε με το υπόμνημα απαντήσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 24 Το Κοινοβούλιο προβάλλει, με το υπόμνημα ανταπαντήσεώς του, ένσταση απαραδέκτου κατά του προσθέτου αιτήματος που υπέβαλε ο προσφεύγων με το υπόμνημα απαντήσεώς του. Καταρχάς, διαπιστώνει ότι ο Κανονισμός Διαδικασίας δεν προβλέπει διαδικασία προσθέτου αιτήματος. Το πρόσθετο αίτημα αποτελεί επομένως απόπειρα εκ μέρους του προσφεύγοντος να προβάλει εκπροθέσμως νομικούς λόγους που δεν επικαλέστηκε με την ένσταση της 19ης Μαρτίου 1992 κατά της αποφάσεως περί οριστικής συντάξεως της εκθέσεως βαθμολογίας του για την περίοδο 1989-1990. Ο προσφεύγων αποπειράται με τον τρόπο αυτό να παρακάμψει την απαγόρευση του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

- 25 Περαιτέρω, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η ένσταση της 19ης Μαρτίου 1992 έχει αυτοτελές αντικείμενο, ήτοι τη φερομένη έλλειψη νομιμότητας της διαδικασίας βαθμολογίας, και υπό την έννοια αυτή διακρίνεται τόσο από τις ενστάσεις

της 7ης και 14ης Οκτωβρίου 1991, που αφορούν διαφορετικό αντικείμενο, όσο και από την ασκηθείσα με το δικόγραφο της 23ης Μαρτίου 1992 προσφυγή. Με το πρόσθετο αίτημα ο προσφεύγων στερείται επίσης, αλλά κυρίως στερεί το καθού, από τη δυνατότητα να αναπτύξει λεπτομερώς τα νέα επιχειρήματα.

- 26 Στην προφορική διαδικασία ο προσφεύγων υποστήριξε ότι, σύμφωνα με τις γενικά παραδεκτές αρχές του δικαίου, το πρόσθετο αίτημα επιτρέπεται όταν το αντικείμενό του συνδέεται στενά, όπως εν προκειμένω, με το αντικείμενο του αρχικού αιτήματος. Θεωρεί ότι είναι παραδεκτό ό,τι δεν χαρακτηρίζεται *expressis verbis* ως απαράδεκτο στον Κανονισμό Διαδικασίας. Σε περίπτωση, πάντως, που το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το πρόσθετο αίτημα είναι απαράδεκτο, ζήτησε να το χωρίσει από την παρούσα δίκη και να το εκδικάσει σε χωριστή δίκη.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 27 Πρέπει να τονιστεί ότι, σύμφωνα με πάγια νομολογία (βλ. παραδείγματος χάρη την απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Μαρτίου 1990, T-41/89, Schwedler κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1990, σ. II-79), όπως προκύπτει από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 44, παράγραφος 1, και 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, το αντικείμενο του αιτήματος πρέπει να καθορίζεται στο δικόγραφο και ότι ένα αίτημα που διατυπώνεται για πρώτη φορά με το υπόμνημα απαντήσεως αλλάζει το αρχικό αντικείμενο του δικογράφου, πρέπει να χαρακτηριστεί ως νέο αίτημα και, κατά συνέπεια, να απορριφθεί ως απαράδεκτο. Εν προκειμένω, από την έρευνα του εισαγωγικού της δίκης δικογράφου προκύπτει ότι το δικόγραφο αυτό αφορούσε μόνον τις αποφάσεις προαγωγής των L. και T. Μόλις κατά το στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως ο προσφεύγων επεξέτεινε και, κατά συνέπεια, τροποποίησε το ίδιο το αντικείμενο της διαφοράς, ζητώντας την ακύρωση της αποφάσεως της 4ης Ιουνίου 1992, με την οποία απορριφθηκε ως αβάσιμη η ένστασή του της 19ης Μαρτίου 1992.
- 28 Έπεται ότι το πρόσθετο αίτημα που υποβλήθηκε με το υπόμνημα απαντήσεως είναι νέο και, συνακόλουθα, απαράδεκτο αίτημα.

- 29 Εξάλλου, ο Κανονισμός Διαδικασίας δεν απονέμει στο Πρωτοδικείο την ευχέρεια να εκλάβει ένα νέο αίτημα που υποβλήθηκε με το υπόμνημα απαντήσεως ως προσφυγή κατά την έννοια του άρθρου 44 αυτού. Επομένως, το αίτημα που υπέβαλε ο προσφεύγων κατά τη συνεδρίαση, με το οποίο ζήτησε να χωριστεί το πρόσθετο αίτημα από την παρούσα δίκη και να κριθεί σε χωριστή δίκη, πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Ως προς τον προβληθέντα ενόσω εκκρεμούσε η δίκη νέο ισχυρισμό περί παραβίασεως της διαδικασίας υποβολής των υποψηφιοτήτων που προβλέπει το υπηρεσιακό σημείωμα 89/4

- 30 Κατά τη δεύτερη συνεδρίαση της 5ης Μαΐου 1993, ο προσφεύγων προέβαλε τον ισχυρισμό ότι η προαγωγή του Τ. είναι παράνομη, για τον λόγο ότι παραβιάστηκε, στην περίπτωση του, η διαδικασία υποβολής υποψηφιοτήτων, όπως προβλέπεται στο σημείο IV του υπηρεσιακού σημειώματος 89/4, το οποίο αντικατέστησε το υπηρεσιακό σημείωμα 87/3, της 11ης Νοεμβρίου 1987, και καθορίζει ιδίως τις λεπτομέρειες δημοσιεύσεως των ανακοινώσεων κενής θέσεως και υποβολής των υποψηφιοτήτων. Ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ιδίως ότι ο Τ. υπέβαλε την υποψηφιοτήτά του στις δύο διαδικασίες προαγωγής μετά την εκπνοή της προθεσμίας υποβολής υποψηφιοτήτων που αναφέρεται στις ανακοινώσεις κενής θέσεως 6478 και 6479.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 31 Το Κοινοβούλιο προβάλλει ένσταση απαραδέκτου κατά του προβληθέντος ενόσω εκκρεμούσε η δίκη νέου αυτού ισχυρισμού που αναφέρεται στην εκπρόθεσμη υποβολή της υποψηφιοτήτας του Τ. Εκτιμά ότι ο προσφεύγων μπορούσε να ζητήσει από τη διοίκηση να λάβει γνώση των υποψηφιοτήτων για τις δύο προς πλήρωση θέσεις πριν από την έναρξη της δίκης ή ότι έπρεπε να ζητήσει από το Πρωτοδικείο να του γνωστοποιήσει ολόκληρο τον φάκελο.
- 32 Ο προσφεύγων εκτιμά ότι ο νέος ισχυρισμός του είναι παραδεκτός. Υπογραμμίζει ότι έλαβε γνώση των πραγματικών στοιχείων τα οποία επικαλείται υπέρ αυτού για πρώτη φορά μέσω των φακέλων σχετικά με τις κενές θέσεις 6478 και 6479, μετά την κατάθεσή τους, κατόπιν αιτήσεως του Πρωτοδικείου, στη Γραμματεία. Ισχυρίζεται ότι δεν είχε τη δυνατότητα να συμβουλευθεί τους φακέλους σχετικά με τις υποψηφιοτήτες των Τ. και L. παρά μόνον αφού ζητήθηκε η προσκόμισή τους από το Πρωτοδικείο.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 33 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει καταρχάς ότι το άρθρο 48, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι κατά τη διάρκεια της δίκης απαγορεύεται η προβολή νέων ισχυρισμών, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία.
- 34 Εν προκειμένω, από τον φάκελο προκύπτει, αφενός μεν, ότι τα πραγματικά στοιχεία που επικαλείται για να στηρίξει τον εν λόγω ισχυρισμό έγιναν γνωστά για πρώτη φορά στον προσφεύγοντα με την μελέτη των δύο διοικητικών φακέλων σχετικά με τις κενές θέσεις 6478 και 6479, που διαβίβασε το Κοινοβούλιο στο Πρωτοδικείο κατόπιν αιτήσεώς του κατά την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, φακέλων στους οποίους δεν είχε κανονικά πρόσβαση ο προσφεύγων. Εξάλλου, προφανώς ο προσφεύγων δεν ήταν σε θέση να λάβει γνώση κατ' άλλο τρόπο των πραγματικών αυτών στοιχείων. Η υποτιθέμενη δυνατότητα του προσφεύγοντος, στην οποία αναφέρεται το Κοινοβούλιο, να ζητήσει από τη διοίκηση να λάβει γνώση των αιτήσεων υποψηφιότητας των άλλων υποψηφίων δεν μπορεί αφεαυτής να αλλοιώσει τη συλλογιστική αυτή.
- 35 Έτσι, ο εν λόγω ισχυρισμός στηρίζεται, όπως απαιτεί το άρθρο 48 του Κανονισμού Διαδικασίας, σε πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη δίκη και κατά συνέπεια πρέπει να επιτραπεί η προβολή του και να απορριφθεί η προβληθείσα ένσταση απαραδέκτου.

Επί της ουσίας

- 36 Για να στηρίξει την προσφυγή του, ο προσφεύγων επικαλείται τρεις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος αναφέρεται σε παράβαση των άρθρων 45, παράγραφος 1, και 5, παράγραφος 3, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), ο δεύτερος σε αθέτηση των προφορικών διαβεβαιώσεων που του δόθηκαν όσον αφορά την προαγωγή του και ο τρίτος την παραβίαση της διαδικασίας υποβολής υποψηφιοτήτων που προβλέπει το υπηρεσιακό σημείωμα 89/4. Πρέπει να εξετασθεί καταρχάς ο τρίτος λόγος.

Ως προς τον λόγο περί παραβίασεως της διαδικασίας υποβολής των υποψηφιοτήτων που προβλέπει το υπηρεσιακό σημείωμα 89/4

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 37 Για να στηρίξει τον λόγο του αυτό, ο προσφεύγων προβάλλει τον ισχυρισμό ότι ο ένας από τους δύο προαχθέντες υπαλλήλους, ο Τ., υπέβαλε την αίτηση υποψηφιοτήτάς του και στις δύο διαδικασίες προαγωγής εκπροθέσμως, χωρίς ικανοποιητική δικαιολογία γι' αυτή την υπέρβαση προθεσμίας, ούτε επαρκείς λόγους ικανούς να στηρίξουν αίτημα κινήσεως εκ νέου της προθεσμίας. Κατόπιν αυτού, ο υπεύθυνος υπάλληλος της Υπηρεσίας Προσλήψεων απέρριψε καταρχάς τις υποψηφιότητες του εν λόγω υπαλλήλου ως εκπρόθεσμες, αλλά, δύο ημέρες αργότερα, κατόπιν οδηγίας του προϊσταμένου του και χωρίς αιτιολογία, ο υπάλληλος αυτός σημείωσε ότι οι εν λόγω υποψηφιότητες έγιναν εντούτοις δεκτές. Δεδομένου ότι ο προσφεύγων ήταν επίσης υποψήφιος για τις κενές θέσεις, εκτιμά ότι η προαγωγή του εν λόγω υπαλλήλου είναι παράνομη και ότι η σχετική απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.
- 38 Το Κοινοβούλιο, αναφερόμενο στις παραγράφους Β και C του κεφαλαίου IV, «Διαδικασία υποβολής υποψηφιοτήτων», του υπηρεσιακού σημειώματος 89/4, εξηγεί, χωρίς να αντικρουσθεί από τον προσφεύγοντα, ότι υφίσταται διοικητική πρακτική γενικής εφαρμογής που επιτρέπει στους υπαλλήλους που βρίσκονται σε αποστολή στις Βρυξέλλες ή στο Στρασβούργο να υποβάλλουν τις υποψηφιότητές τους για κενές θέσεις εκπροθέσμως. Οι υπάλληλοι αυτοί απολαμβάνουν μιας περιόδου χάριτος κατά τη διάρκεια της αποστολής τους, λόγω, αφενός μεν, του ότι δεν έχουν συνήθως τον χρόνο να ασχοληθούν με την υποβολή της υποψηφιοτήτάς τους για κενές θέσεις, αφετέρου δε, του ότι κατά κανόνα είναι δυσχερές γι' αυτούς να λαμβάνουν γνώση των ανακοινώσεων κενής θέσεως. Μολονότι έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν υποψηφιότητα με τηλεαντιγράφημα, η διοίκηση θεωρεί ότι η αποστολή αποτελεί βάσιμο λόγο δικαιολογούντα το εκπρόθεσμο.
- 39 Το Κοινοβούλιο υπενθυμίζει ότι οι ανακοινώσεις κενής θέσεως 6478 και 6479 δημοσιεύθηκαν από τις 10 έως τις 21 Δεκεμβρίου 1990. Για όλη αυτή την περίοδο ο Τ. είχε σοβαρή δικαιολογία. Κατά την εβδομάδα από 10 έως 14 Δεκεμβρίου 1990 βρισκόταν σε αποστολή στο Στρασβούργο, ενώ για την περίοδο από 17 έως 21 Δεκεμβρίου 1990 υπέβαλε ιατρικό πιστοποιητικό. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η διοίκηση θεώρησε την καθυστέρησή του δικαιολογημένη.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

Οι ανακοινώσεις κενής θέσεως 6478 και 6479, που γνωστοποιούν στο προσωπικό του Κοινοβουλίου ότι οι δύο επίδικες θέσεις είναι κενές, παραπέμπουν, για τη διαδικασία υποβολής υποψηφιοτήτων, στο υπηρεσιακό σημείωμα 89/4. Το υπηρεσιακό αυτό σημείωμα, που έχει υπογραφεί από τον γενικό διευθυντή προσωπικού, προϋπολογισμού και οικονομικών, απευθύνεται στο σύνολο του προσωπικού και αποσκοπεί στο να εξασφαλίσει στους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό της Γενικής Γραμματείας του Κοινοβουλίου, που υποβάλλουν υποψηφιότητα για την πλήρωση κενής θέσεως που περιήλθε εις γνώση τους με τοιχοκόλληση, πανομοιότυπη διαδικασία πληρώσεως των κενών θέσεων, δημοσιεύσεώς τους και υποβολής των υποψηφιοτήτων. Αποτελεί επομένως εσωτερική οδηγία, με την οποία η διοίκηση αυτοδεσμεύεται με ενδεικτικούς κανόνες συμπεριφοράς, από τους οποίους δεν μπορεί να αποστεί χωρίς να διευκρινίσει τους λόγους που την οδήγησαν σ' αυτό, διότι άλλως παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως (βλ. παραδείγματος χάρη την απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Μαρτίου 1984, 25/83, Buick κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 1773).

- 41 Στο υπηρεσιακό σημείωμα 89/4, η διαδικασία υποβολής υποψηφιοτήτων προβλέπεται στο κεφάλαιο IV, παράγραφοι Β και C. Οι παράγραφοι αυτές έχουν ως εξής:

«Β. Το προσωπικό που υπηρετεί ή βρίσκεται σε αποστολή στις Βρυξέλλες και στο Στρασβούργο καθώς και το προσωπικό που υπηρετεί στα γραφεία εξωτερικού έχει τη δυνατότητα να υποβάλει την υποψηφιότητά του μέσω τηλεαντιγραφέα (43.58.45) υπό την προϋπόθεση πάντως ότι η υποψηφιότητα αυτή επιβεβαιώνεται συγχρόνως με αποστολή, σε ειδικό φάκελο, του πρωτοτύπου του εντύπου που προβλέπεται για τον σκοπό αυτό.

Η διαδικασία αυτή παρέχει το πλεονέκτημα ότι αποφεύγεται κάθε καθυστέρηση οφειλόμενη στον χρόνο διαβιβάσεως στην Υπηρεσία Προσλήψεων στο Λουξεμβούργο.

C. Καμία υποψηφιότητα που υποβάλλεται μετά την εκπνοή της προθεσμίας υποβολής υποψηφιοτήτων δεν λαμβάνεται υπόψη, πλην δεόντως αιτιολογημένης εξαίρεσεως, όπως απουσία λόγω ετησίας αδείας, αποστολής ή αδείας ασθενοείας που καλύπτει όλη την περίοδο τοιχοκολλησεως. Η δικαιολογία της καθυστερήσεως πρέπει να επισυνάπτεται στο έντυπο υποψηφιοτήτας υπό μορφή αντιγράφου είτε της αιτήσεως αδείας, είτε της διαταγής αποστολής, είτε του εντύπου F 501 "Γνωστοποίηση ασθενοείας ή ατυχήματος", που χορηγεί το ιατρείο.

Κάθε υποψηφιότητα που δεν ανταποκρίνεται στα κριτήρια αυτά αρχειοθετείται και δεν της δίδεται συνέχεια.»

42 Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει, αφενός μεν, ότι το προσωπικό που βρίσκεται σε αποστολή στις Βρυξέλλες και στο Στρασβούργο έχει τη δυνατότητα να υποβάλει υποψηφιότητα σε ανακοινούμενη κενή θέση μέσω τηλεαντιγραφεία, αφετέρου δε, ότι λαμβάνεται πάντως υπόψη η υποψηφιότητα που υποβάλλεται μετά την παρέλευση της προθεσμίας υποβολής από υποψήφιο που βρίσκεται σε αποστολή ή που τελεί σε άδεια ασθενείας καλύπτουσα όλη την περίοδο τοιχοκολλήσεως. Πράγματι, όσον αφορά τους υποψηφίους που βρίσκονται σε αποστολή στις Βρυξέλλες ή στο Στρασβούργο, ουδόλως προκύπτει από το γράμμα του υπηρεσιακού σημειώματος ότι είναι υποχρεωμένοι να υποβάλουν, ενδεχομένως με τηλεαντιγραφεία, τις υποψηφιότητές τους πριν από την παρέλευση της προθεσμίας υποβολής υποψηφιοτήτων. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η διοικητική πρακτική γενικής εφαρμογής, την οποία επικαλείται το Κοινοβούλιο και δεν αμφισβητεί ο προσφεύγων, επιτρέπущα στους υπαλλήλους οι οποίοι βρίσκονται σε αποστολή στις δύο αυτές πόλεις να υποβάλουν εκπροθέσμως υποψηφιότητα, δεν αποτελεί παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, αφού δικαιολογείται από το γεγονός ότι ο φόρτος εργασίας των υπαλλήλων που βρίσκονται σε αποστολή στις Βρυξέλλες ή στο Στρασβούργο μπορεί να τους εμποδίσει να υποβάλουν εμπροθέσμως υποψηφιότητα.

43 Εν προκειμένω, από τις εξηγήσεις που παρέσχε το Κοινοβούλιο κατά τη συνεδρίαση της 5ης Μαΐου 1993 προκύπτει καταρχάς ότι η εβδομάδα από Δευτέρα 10 έως Παρασκευή 14 Δεκεμβρίου 1990 ήταν για το Κοινοβούλιο εβδομάδα συνόδου. Περαιτέρω, από τους φακέλους των ανακοινώσεων κενής θέσεως 6478 και 6479, που προσκόμισε το Κοινοβούλιο κατόπιν αιτήσεως του Πρωτοδικείου, προκύπτει ότι, για να δικαιολογήσει την υπέρβαση της προθεσμίας υποβολής υποψηφιοτήτων, ο Τ. υπέβαλε ιατρική βεβαίωση παρατάσεως διακοπής της εργασίας που συνέταξε στο Στρασβούργο τη Δευτέρα 17 Δεκεμβρίου 1990 ο ιατρός Ε., ο οποίος παρέτεινε τη διακοπή εργασίας έως τις 7 Ιανουαρίου 1991, ότι ο Τ. υπέγραψε τις αιτήσεις υποψηφιότητάς του στις 8 Ιανουαρίου 1991, ότι η Υπηρεσία Προσλήψεων της Γενικής Διευθύνσεως Προσωπικού, Προϋπολογισμού και Οικονομικών τις παρέλαβε στις 9 Ιανουαρίου 1991 και τις αποδέχθηκε στις 11 Ιανουαρίου 1991. Επίσης από τους φακέλους αυτούς προκύπτει ότι η Υπηρεσία Προσλήψεων δέχθηκε τις υποψηφιότητες που έφεραν ημερομηνία 11 Ιανουαρίου 1991 και υποβλήθηκαν από άλλο υποψήφιο που βρισκόταν σε ετήσια άδεια από τις 17 Δεκεμβρίου 1990 έως τις 6 Ιανουαρίου 1991, ο οποίος παρέστη στη συνέχεια, από 7 έως 10 Ιανουαρίου 1991, σε συνεδρία της πολιτικής επιτροπής του Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες.

44 Υπό το φως των διαπιστώσεων αυτών, το Πρωτοδικείο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο Τ. δεν ήταν υποχρεωμένος να υποβάλει τις υποψηφιότητές του για

τις κενές θέσεις το αργότερο έως τις 21 Δεκεμβρίου 1991, που αναφέρεται στις ανακοινώσεις κενής θέσεως 6478 και 6479 και ότι νομιμοποιούνταν να πιστεüει ότι ενήργησε τηρώντας την ισχύουσα διοικητική πρακτική. Επομένως, αφενός μεν, ο Τ. δεν παραβίασε τη διαδικασία υποβολής υποψηφιοτήτων που ορίζει το υπηρεσιακό σημείωμα 89/4, υποβάλλοντας τις αιτήσεις υποψηφιότητάς του στις 8 Ιανουαρίου 1991, αφετέρου δε, ούτε η διοίκηση παραβίασε τη διαδικασία αυτή αποδεχόμενη τις εν λόγω υποψηφιότητες.

- 45 Ο προσφεύγων ισχυρίστηκε κατά τη συνεδρίαση της 5ης Μαΐου 1993 ότι το γεγονός ότι το όνομα του Τ. αναφερόταν ήδη στα έγγραφα της 7ης Ιανουαρίου 1991, με τα οποία ο L. Katgerman, σύμβουλος της Γενικής Διευθύνσεως Προσωπικού, Προϋπολογισμού και Οικονομικών, αφού ανέφερε τις υποψηφιότητες που περιήλθαν νομότυπα στην υπηρεσία μετά την τοιχοκόλληση των δύο ανακοινώσεων κενής θέσεως 6478 και 6479, παρακάλεσε τον γενικό διεθυντή της ΓΔ Π να του γνωρίσει, εντός προθεσμίας δεκαπέντε κατ' ανώτατο όριο εργασίμων ημερών, αρχομένης από 15 Ιανουαρίου 1991, την άποψή του επί της ακολουθητέας διαδικασίας της πληρώσεως των θέσεων Π/Α/680 και Π/Α/645, πιστοποιεί ότι το Κοινοβούλιο ήδη εξ αρχής προωθούσε τις υποψηφιότητες των δύο προαχθέντων υποψηφίων.
- 46 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει συναφώς ότι επί των εν λόγω εγγράφων της 7ης Ιανουαρίου 1991 αναφέρονται πράγματι οι υποψηφιότητες του Τ., μολονότι ο υπάλληλος αυτός υπέγραψε τις αιτήσεις υποψηφιότητάς του μόλις στις 8 Ιανουαρίου 1991. Κατόπιν ερωτήσεως του Πρωτοδικείου και μετά από διαβούλευση με τον Katgerman, το Κοινοβούλιο εξήγησε κατά τη συνεδρίαση ότι τα εν λόγω έγγραφα συνετάγησαν επί τυποποιημένου εντύπου επί του οποίου αναγράφηκαν τα ονόματα των υποψηφίων που υπέβαλαν υποψηφιότητα. Μολονότι τα έγγραφα συντάχθηκαν στις 7 Ιανουαρίου 1991, απεστάλησαν μετά τις 11 Ιανουαρίου 1991, δηλαδή μετά την παραλαβή και ενδεχομένως την αποδοχή καθυστερημένων υποψηφιοτήτων, όπως εκείνων του Τ. Τούτο αποδεικνύεται, κατά το Κοινοβούλιο, από τη χειρόγραφη προσθήκη της 15ης Ιανουαρίου 1991 ως ημερομηνίας ενάρξεως της προθεσμίας εκδόσεως της αιτηθείσας γνώμης.
- 47 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, αφενός μεν, ότι το όνομα του Τ. δεν περιλαμβάνεται στους πίνακες της 7ης Ιανουαρίου 1991 όπου παρατίθενται αναλυτικώς οι τελευταίες εκθέσεις βαθμολογίας των υποψηφίων για τις θέσεις Π/Α/680 και Π/Α/645, ενώ περιλαμβάνεται στους συμπληρωματικούς πίνακες της 11ης Ιανουαρίου 1991, αφετέρου δε, ότι όλοι οι πίνακες αυτοί επισυνάφθηκαν στα έγγραφα του Katgerman. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Πρωτοδικείο συνάγει ότι εκ παραδρομής της διοικήσεως τα εν λόγω έγγραφα φέρουν ως ημερομηνία την 7η Ιανουαρίου 1991.

- 48 Επομένως, δεν αποδείχθηκε ότι οι υποψηφιότητες που αναφέρονται στα έγγραφα του Katgeiman με ημερομηνία 7 Ιανουαρίου 1991 πράγματι δεν υποβλήθηκαν, κατά συνέπεια δε, δεν παραβιάστηκε η διαδικασία υποβολής υποψηφιοτήτων.
- 49 Επομένως, ο παρών λόγος ακυρώσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

Ως προς τον λόγο περί παραβάσεως των άρθρων 45, παράγραφος 1, και 5, παράγραφος 3, του ΚΥΚ

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 50 Ο προσφεύγων εκτιμά ότι η ΑΔΑ δεν προέβη σε συγκριτική έρευνα των ουσιαστικών προσόντων των υπαλλήλων που έχουν δικαίωμα προαγωγής ούτε σε συγκριτική έρευνα των εκθέσεων βαθμολογίας τους.
- 51 Υποστηρίζει, πρώτον, ότι το καθού δεν έλαβε υπόψη του τις υποψηφιότητες που υπέβαλε στις 19 Δεκεμβρίου 1990, μετά τη δημοσίευση των ανακοινώσεων κενής θέσεως 6478 και 6479, για προαγωγή στη σταδιοδρομία Α 5/Α 4, παρόλο που πληρούσε τις σχετικές προϋποθέσεις.
- 52 Ο προσφεύγων προβάλλει, δεύτερον, ότι οι προσβαλλόμενες προαγωγές έπρεπε να αποφασιστούν μόνο μετά την οριστική κατάρτιση της εκθέσεως βαθμολογίας του για την περίοδο 1989-1990.
- 53 Παρατηρεί ότι κατά την εν λόγω ημερομηνία δεν είχε ακόμα συνταχθεί έγκυρη έκθεση βαθμολογίας του για την περίοδο αυτή, ενώ είχαν ήδη συνταχθεί οι εκθέσεις των προαχθέντων δύο υπαλλήλων. Στη συνεδρίαση της 18ης Φεβρουαρίου 1993 ο προσφεύγων προσέθεσε ότι, δεδομένου ότι οι βαθμολογητές και αυτοί που επρόκειτο να λάβουν την απόφαση προαγωγής ήσαν τα ίδια

ή τουλάχιστον πολύ συνδεδεμένα μεταξύ τους πρόσωπα, το καθήκον προστασίας ή αρωγής επέβαλλε να συνταχθούν ταχέως οι εκθέσεις βαθμολογίας, ιδίως αφού υπήρχαν περισσότερες υποψηφιότητες για την ίδια προς πλήρωση θέση. Επιπλέον, εν προκειμένω, δεν τηρήθηκαν οι προθεσμίες βαθμολογήσεως των υπαλλήλων. Ο προσφεύγων εκτιμά ότι η διοίκηση μπορούσε να αναβάλει τη λήψη των αποφάσεων προαγωγής έως τον Ιούλιο του 1991, οπότε θα μπορούσαν να ληφθούν υπόψη οι εκθέσεις βαθμολογίας όλων των υποψηφίων.

54 Τρίτον, ο προσφεύγων προβάλλει ότι, όσον αφορά την περίπτωση του, η αποκλειστική αναφορά στην έκθεση βαθμολογίας που καλύπτει τα έτη 1987-1988, λόγω της ελλείψεως εκθέσεως για την περίοδο 1989-1990, δηλαδή σε έκθεση αναγόμενη σε περίοδο δυόμισι έως τεσσεράμισι έτη πριν από τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως προαγωγής, στερείται αντικειμενικότητας και αποτελεί, κατά συνέπεια, σοβαρό πταίσμα περί την εκτίμηση. Εξάλλου, υποστηρίζει ότι, σε άλλες περιπτώσεις, ελήφθησαν υπόψη νεότερες εκθέσεις βαθμολογίας και ότι, κατά συνέπεια, κατέστη αδύνατη η αντιμετώπιση των εκθέσεων όλων των υποψηφίων.

55 Αναφερόμενος στο σημείωμα που απηύθυνε την 1η Φεβρουαρίου 1991 ο γενικός διευθυντής της ΓΔ ΙΙ στον γενικό διευθυντή προσωπικού, προϋπολογισμού και οικονομικών, ο προσφεύγων ισχυρίζεται καταρχάς ότι από το σημείωμα αυτό προκύπτει, αφενός μεν, ότι δεν είναι η ΑΔΑ αυτή που προέβη στην «επιλογή» που ορίζει το άρθρο 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, αφετέρου δε, ότι οι αποφάσεις προαγωγών δεν ελήφθησαν «κατόπιν προτάσεως του Γενικού Γραμματέα», και μάλιστα αντίθετα από το ίδιο το περιεχόμενό τους.

56 Ο προσφεύγων διατείνεται στη συνέχεια ότι από το σημείωμα της 1ης Φεβρουαρίου 1991 προκύπτει ότι η ΓΔ ΙΙ δεν προέβη στην επιλογή των υποψηφίων σύμφωνα με το άρθρο 45 του ΚΥΚ. Υπογραμμίζει σχετικά ότι το σημείωμα αυτό δεν κατονομάζει τους δεκαπέντε υποψηφίους για εσωτερική προαγωγή εντός της ΓΔ ΙΙ και ότι τα ουσιαστικά προσόντα τους δεν αποτελούν αντικείμενο πραγματικής συγκριτικής έρευνας. Προσθέτει ότι από το σημείωμα αυτό προκύπτει ότι, για να στηριχθεί η πρόταση προαγωγής, χρησιμοποιήθηκαν οι εκθέσεις βαθμολογίας των ενδιαφερομένων που καλύπτουν την περίοδο 1989-1990.

- 57 Ο προσφεύγων αμφισβητεί, ως μέτρο συντηρητικό, ότι η σύνταξη των εκθέσεων δεν είχε ακόμα ολοκληρωθεί την 1η Φεβρουαρίου 1991 και ότι οι συνομιλίες των προαχθέντων υπαλλήλων με τον πρώτο βαθμολογητή πραγματοποιήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή. Αμφισβητεί επίσης και ότι οι εκθέσεις βαθμολογίας των προαχθέντων υπαλλήλων ήσαν καλύτερες από τη δική του.
- 58 Τέλος, ο προσφεύγων παρατηρεί ότι, κατά τη συγκριτική έρευνα των προσόντων των υποψηφίων για προαγωγή, δεν ελήφθησαν προφανώς υπόψη συγκρίσιμα στοιχεία ή ότι τα στοιχεία αυτά εφαρμόστηκαν κατά τρόπο πεπλανημένο. Επισημαίνει σχετικά, ως παράδειγμα, τις διαφορές ως προς την εκτίμηση των ασκηθέντων καθηκόντων, των τυπικών προσόντων και της κτηθείσας εκτός του κοινοτικού οργάνου επαγγελματικής πείρας, της αρχαιότητας στον βαθμό καθώς και της ηλικίας. Παραπέμποντας στο σημείωμα της 1ης Φεβρουαρίου 1991 που απηύθυνε ο γενικός διευθυντής της ΓΔ ΙΙ στον γενικό διευθυντή προσωπικού, προϋπολογισμού και οικονομικών, παρατηρεί ότι, και μεν το Κοινοβούλιο διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως, αλλ' ο κοινοτικός δικαστής πρέπει να έχει τουλάχιστον τη δυνατότητα να κατανοεί τις σκέψεις που οδήγησαν σε μια απόφαση προαγωγής για να διακρίνει μια ενέργεια που δεν είναι πλημμελής από μια αυθαίρετη ενέργεια (απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Ιανουαρίου 1992, T-25/90, Schönheit κατά ΟΚΕ, Συλλογή 1992, σ. ΙΙ-63). Υπό την έννοια αυτή, δεν αντιλαμβάνεται πώς οι δραστηριότητες των δύο προαχθέντων υπαλλήλων είναι ποιοτικά καλύτερες από τις δικές του. Κατ' αυτόν, τα ουσιαστικά προσόντα του (πλήρης κατάρτιση νομικού, δικηγορική πείρα πλέον των επτά ετών, επαγγελματική πείρα εννέα ετών) είναι ανώτερα και τον καθιστούν ευρυμαθή.
- 59 Το καθού παρατηρεί καταρχάς ότι ο προσφεύγων δεν προέβαλε με την προσφυγή του ειδικά επιχειρήματα όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 5 του ΚΥΚ.
- 60 Κατά το καθού, η διαδικασία προαγωγής των L. και T. διεξήχθη κανονικά και σύμφωνα με την αρχή της χρηστής διοικήσεως, οι δε αποφάσεις προαγωγής της 3ης Ιουλίου 1991 ελήφθησαν σύμφωνα με τα άρθρα 45 και 5 του ΚΥΚ.

- 61 Το καθού υπενθυμίζει ότι οι ανακοινώσεις περί υπάρξεως κενής θέσεως που αφορούσαν τις δύο θέσεις Π/Α/645 και Π/Α/680 τοιχοκολλήθηκαν από τις 10 έως τις 21 Δεκεμβρίου 1990 και ότι στη συνέχεια η Διοίκηση Προσωπικού διαβίβασε με τέσσερα υπηρεσιακά σημειώματα στον γενικό διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως όπου υπάγονται οι θέσεις τον πίνακα των υποβαλόντων υποψηφιότητα, καλώντας τον να λάβει θέση επί του θέματος της πληρώσεως των εν λόγω θέσεων. Στα σημειώματα αυτά είχαν επισυναφθεί πίνακες των τελευταίων εκθέσεων βαθμολογίας των υποψηφίων. Βάσει των πληροφοριών αυτών και ενδεχομένως άλλων στοιχείων, ο γενικός διευθυντής της αρμόδιας Γενικής Διευθύνσεως προέβη σε προεπιλογή και απέστειλε τη γνώμη του στον γενικό διευθυντή προσωπικού, προϋπολογισμού και οικονομικών με υπηρεσιακό σημείωμα της 1ης Φεβρουαρίου 1991. Η γνώμη αυτή διαβιβάστηκε από την Υπηρεσία Προσωπικού στον Γενικό Γραμματέα, ο οποίος την εξέτασε και απεδέχθη την προκαταρκτική επιλογή από τον αρμόδιο γενικό διευθυντή. Η τυπική πρόταση του Γενικού Γραμματέα περιέχεται στο σχέδιο αποφάσεως που διαβίβασε στον Πρόεδρο μαζί με τα λοιπά στοιχεία του φακέλου και εξυπακούεται ότι συμφωνεί με την προκαταρκτική επιλογή εκ μέρους του αρμόδιου γενικού διευθυντή. Τέλος, ο Πρόεδρος υπέγραψε στις 3 Ιουλίου 1991 τα σχέδια αποφάσεως που έφεραν ήδη την υπογραφή του Γενικού Γραμματέα.
- 62 Το καθού υποστηρίζει ότι, εφόσον η κατάρτιση των εκθέσεων βαθμολογίας των ενδιαφερομένων για την περίοδο 1989-1990 δεν είχε ακόμα λήξει κατά την 1η Φεβρουαρίου 1991, όλες οι προτάσεις προαγωγής, συμπεριλαμβανομένης και της περιπτώσεως του προσφεύγοντος, κατά την ημερομηνία αυτή στηρίζονταν στις εκθέσεις βαθμολογίας της περιόδου 1987-1988. Αυτό προκύπτει από το σημείωμα της 1ης Φεβρουαρίου 1991 καθώς και από τους δύο πίνακες που καταρτίστηκαν στις 7 Ιανουαρίου 1991. Το καθού εκτιμά άλλωστε ότι η ΑΔΑ είχε το δικαίωμα να στηρίξει τις αποφάσεις προαγωγής, αφενός μεν, στις εκθέσεις βαθμολογίας που είχαν ήδη συνταχθεί οριστικά για την περίοδο 1989-1990 και αφορούσαν τους προαχθέντες υπαλλήλους, αφετέρου δε, στην τελική οριστική έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος. Το καθού προσθέτει ότι δεν υπήρξε ουσιώδης καθυστέρηση ή παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως δυνάμενη να προσαφθεί στη διοίκηση όσον αφορά την κατάρτιση της εκθέσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος για την περίοδο 1989-1990, δεδομένου ότι ο τελικός βαθμολογητής απάντησε στις παρατηρήσεις που διατύπωσε ο προσφεύγων κατά της εκθέσεώς του στις 11 Ιουλίου 1991, αντί στις 30 Μαΐου 1991. Το καθού εκτιμά ότι ο προσφεύγων δεν μπορεί να ζητήσει από την ΑΔΑ να αναβάλει τη λήψη της αποφάσεως προαγωγής μέχρις ότου κριθούν οριστικά όλοι οι νομικοί λόγοι που προέβαλε ο ίδιος κατά της εκθέσεως βαθμολογίας του. Η καθυστέρηση αυτή θα προσέκρουε στις αρχές της χρηστής διοικήσεως ή της χρηστής διοικητικής πρακτικής.

- 63 Περαιτέρω, το καθού υπογραμμίζει ότι στην απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 1992, με την οποία απέρριψε την ένσταση που υπέβαλε ο προσφεύγων, ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου συγκρίνει την έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος για την περίοδο 1989-1990, όπως είχε εν τω μεταξύ βελτιωθεί, με τις εκθέσεις βαθμολογίας των προαχθέντων υπαλλήλων, που είχαν συνταχθεί για την ίδια περίοδο. Οι εκθέσεις αυτές ήταν καλύτερες από την έκθεση του προσφεύγοντος και ο Πρόεδρος συνήγαγε εξ αυτού με βεβαιότητα ότι οι προαγωγές αποφασίστηκαν σύμφωνα με τους νομικούς κανόνες.
- 64 Το Κοινοβούλιο υπενθυμίζει ότι η ΑΔΑ διαθέτει, στα θέματα προαγωγών, ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως για να αξιολογεί τα ουσιαστικά προσόντα των υπαλλήλων, περιθώριο που είναι ιδιαίτερος ευρύ όταν πρόκειται για την αξιολόγηση τυπικών προσόντων που κτήθηκαν εκτός του κοινοτικού οργάνου και δεν έχουν καμία σχέση με τη δραστηριότητα που ασκήθηκε στο Κοινοβούλιο. Εν προκειμένω, τα ειδικά προσόντα των προαχθέντων υπαλλήλων, που είχαν σχέση με την παρούσα επαγγελματική δραστηριότητά τους, ελήφθησαν πλήρως υπόψη, όπως αποδεικνύει το σημείωμα της 1ης Φεβρουαρίου 1991 του γενικού διευθυντή της ΓΔ ΙΙ που τα υπογραμμίζει. Επειδή η αξιολόγηση των ουσιαστικών προσόντων των υπαλλήλων αποτέλεσε καθοριστικό κριτήριο, η ηλικία και η αρχαιότητα δεν μπορούσαν να έχουν καμία αποφασιστική επίπτωση εν προκειμένω. Από το σημείωμα της 1ης Φεβρουαρίου 1991 προκύπτει ότι, σε σχέση με την κτηθείσα εκτός του Κοινοβουλίου πείρα, αναγνωρίστηκε πολύ μεγαλύτερη σημασία στα καθήκοντα που ασκήθηκαν εντός του οργάνου αυτού πριν από τη μονιμοποίηση, πράγμα που αποτελεί θεμιτή επιλογή. Έτσι, η επαγγελματική πείρα που εκτήθη σε γραφείο ή πολιτική ομάδα, σε άμεση σχέση με τις μετέπειτα ασκούμενες διοικητικές δραστηριότητες εντός του Κοινοβουλίου, αναφέρεται στο εν λόγω σημείωμα, ενώ, για τον ίδιο λόγο, δεν έγινε μνεία της επαγγελματικής πείρας που απέκτησε ο προσφεύγων εκτός του Κοινοβουλίου.
- 65 Στη συνεδρίαση της 18ης Φεβρουαρίου 1993, το Κοινοβούλιο, αναφερόμενο εκ νέου στο από 1ης Φεβρουαρίου 1991 σημείωμα του γενικού διευθυντή της ΓΔ ΙΙ, υποστήριξε ότι η ΑΔΑ ενήργησε εντός του πλαισίου της εξουσίας της εκτιμήσεως προτείνοντας την προαγωγή των Τ. και Λ. και ότι δεν μπορεί να αμφισβητηθεί η οικεία επιλογή. Το Κοινοβούλιο εξήγησε ότι επρόκειτο για πλήρωση θέσεων κυρίως υπαλλήλων διοικήσεως στις γραμματείες των κοινοβουλευτικών επιτροπών, οι οποίες εργάζονται σε άμεση επαφή με τους βουλευτές, πράγμα που απαιτεί πολύ μεγάλη ικανότητα καταρτίσεως εκθέσεων και εγγράφων εργασίας, μεγάλη πείρα σε τομείς εξειδικευμένων δραστηριοτήτων της Επιτροπής και κυρίως την αναγκαία ικανότητα και διάθεση για εργασία μέσα σε μια μικρή ομάδα, ενίοτε υπό πίεση. Οι δύο προαχθέντες υπάλληλοι επελέγησαν διότι διέθεταν τα ιδιαίτερα αυτά προσόντα. Από τη σύγκριση των

εκθέσεων βαθμολογίας των δύο προαχθέντων υπαλλήλων με τις εκθέσεις του προσφεύγοντος όσον αφορά τις εν λόγω ικανότητες προέκυψαν μεγάλες διαφορές. Σχετικά με την απαιτούμενη ικανότητα για συλλογική εργασία, που αναφέρεται στις δύο ανακοινώσεις κενής θέσεως, το Κοινοβούλιο υπενθύμισε ένα επεισόδιο που συνέβη το θέρους του 1990 και απέδειξε ότι ο προσφεύγων δεν διείπετο από πνεύμα συλλογικότητας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 66 Όσον αφορά τον συγκεκριμένο λόγο ακυρώσεως, πρέπει να υπομνηστεί πρωταρχικά ότι η εξέταση των υποψηφιοτήτων με μετάθεση ή προαγωγή, δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, περίπτωση α', του ΚΥΚ, πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 45 του ΚΥΚ, το οποίο προβλέπει ρητά «συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής καθώς και των εκθέσεων που συνετάγησαν γι' αυτούς». Η υποχρέωση διενέργειας της συγκριτικής αυτής έρευνας αποτελεί έκφραση τόσο της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως των υπαλλήλων όσο και της αρχής που συνίσταται στο δικαίωμά τους να σταδιοδρομούν (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 1984, 20/83 και 21/83, Βλάχος κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1984, σ. 4149).
- 67 Το Πρωτοδικείο οφείλει επομένως να εξακριβώσει αν το Κοινοβούλιο προέβη πράγματι σε νομότυπη συγκριτική έρευνα των υποψηφιοτήτων για τις θέσεις που κηρύχθηκαν κενές με τις ανακοινώσεις 6478 και 6479, στα πλαίσια ασκήσεως της εξουσίας του εκτιμήσεως.
- 68 Εν προκειμένω, από το σύνολο των στοιχείων του φακέλου, από τα έγγραφα που κατέθεσε το Κοινοβούλιο κατόπιν αιτήσεως του Πρωτοδικείου και από τις εξηγήσεις των διαδικιών κατά τις συνεδριάσεις προκύπτει ότι η διαδικασία που κατέληξε στις επίδικες προαγωγές διεξήχθη κατά τον ακόλουθο τρόπο.
- 69 Μετά τη δημοσίευση, στις 10 Δεκεμβρίου 1990, των ανακοινώσεων 6478 και 6479, που αφορούσαν την πλήρωση δύο θέσεων κυρίων υπαλλήλων διοικήσεως στη ΓΔ ΙΙ, και μετά την παραλαβή των υποψηφιοτήτων, η Γενική Διεύθυνση

Προσωπικού, Προϋπολογισμού και Οικονομικών ανακοίνωσε, με δύο σημειώματα της 7ης Ιανουαρίου 1991 που συμπληρώθηκαν με δύο σημειώματα της 15ης Ιανουαρίου 1991, και τα τέσσερα υπογεγραμμένα από τον Katgerman, σύμβουλο της εν λόγω διευθύνσεως, στον γενικό διευθυντή της ΓΔ II τα ονόματα των υποψηφίων που υπέβαλαν νομοτύπως υποψηφιότητα. Το όνομα του προσφεύγοντος περιλαμβάνεται στα δύο σημειώματα της 7ης Ιανουαρίου 1991. Με τα δύο αυτά σημειώματα εξητείτο απο τον γενικό διευθυντή της ΓΔ II να εκφέρει τη γνώμη του για τη συνέχιση της διαδικασίας πληρώσεως των δύο θέσεων. Τα τέσσερα σημειώματα συνοδεύονταν, μεταξύ άλλων, από αναλυτικούς πίνακες των εκθέσεων βαθμολογίας των υποψηφίων για την περίοδο 1987-1988. Στους πίνακες αυτούς περιλαμβανόταν και το όνομα του προσφεύγοντος καθώς και, αναλυτικώς, η έκθεση βαθμολογίας του. Μετά τη λήψη των σημειωμάτων, οι αρμόδιοι διευθυντές της ΓΔ II, περιλαμβανομένων των τριών διευθυντών και των διαφόρων αναπληρωτών διευθυντών, συσκέφθηκαν για την επιλογή που έπρεπε να γίνει.

70 Με σημείωμα της 1ης Φεβρουαρίου 1991 ο γενικός διευθυντής της ΓΔ II ανακοίνωσε στον γενικό διευθυντή προσωπικού, προϋπολογισμού και οικονομικών, το αποτέλεσμα της συσκέψεως. Κατά το σημείωμα αυτό, ο γενικός διευθυντής και οι συνάδελφοί του διευθυντές προέβησαν στη σύγκριση των αντιστοίχων ουσιαστικών προσόντων των υποψηφίων και δεν έκαναν δεκτή καμία υποψηφιότητα με μετάθεση για διαφόρους λόγους. Πέραν των εκθέσεων βαθμολογίας των υποψηφίων, οι αρμόδιοι διευθυντές διέθεταν στοιχεία που επέτρεπαν την εκτίμηση των προσόντων όλων των υποψηφίων, είτε διότι ασκούσαν τα καθήκοντά τους την εποχή εκείνη στη ΓΔ II είτε διότι είχαν εργαστεί εκεί είτε ακόμη από τις επαφές που είχαν κατά περιόδους μαζί τους έως την ημέρα της συσκέψεως. Η ομάδα προσδιόρισε έτσι τα πρόσωπα που είχαν προτεραιότητα στη σειρά προαγωγής σε σχέση με τα υπόλοιπα, λαμβάνοντας υπόψη μια διαδικασία «αναβαθμίσεως μέσω σταδιοδρομιών» που βρισκόταν σε εξέλιξη, και πρότεινε την προαγωγή των T. και L. των οποίων είχε εκτιμήσει, από πολλών ετών, την ικανότητα, την ποιότητα εργασίας και την αφοσίωση.

71 Κατά τη συνεδρίαση της 5ης Μαΐου 1993, ο γενικός διευθυντής της ΓΔ II διευκρίνισε πώς εξελίχθηκε η διαδικασία βάσει του σημειώματος της 1ης Φεβρουαρίου 1991. Προκειμένου να διασφαλιστεί η μέθοδος συγκρίσεως των διαφόρων στοιχείων για όλους τους υποψηφίους, η ομάδα έλαβε υπόψη της τις εκθέσεις βαθμολογίας της περιόδου 1987-1988. Για τους υποψηφίους που δεν εργάζονταν στη ΓΔ II, εξέτασε επίσης τους ατομικούς φακέλους τους, ώστε να διαθέτει συμπληρωματικές πληροφορίες. Αυτό δεν έγινε για τους υποψηφίους που εργάζονταν ή είχαν εργασθεί στη ΓΔ II, διότι οι διευθυντές διέθεταν ήδη, από

τις προσωπικές επαφές τους, συμπληρωματικά στοιχεία για τους υποψηφίους αυτούς. Λαμβάνοντας υπόψη τον αριθμό διαδικασιών προαγωγής και αναβαθμίσεως θέσεων που κινήθηκαν παραλλήλως και προσέφεραν δυνατότητες προαγωγής κατά την ίδια χρονική στιγμή, η ομάδα των διευθυντών προέβη, βάσει των εκθέσεων βαθμολογίας που εκτιμήθηκαν συνολικά και των συμπληρωματικών πληροφοριών που διέθετε, σε γενική αξιολόγηση των υποψηφίων και περιόρισε τον αριθμό των υποψηφίων για τις επίδικες θέσεις σε μια μικρή ομάδα. Κατόπιν συνέκρινε τους υποψηφίους της μικρής αυτής ομάδας από άποψη ικανοτήτων με βάση τις εκθέσεις βαθμολογίας τους. Η αξιολόγηση αυτή διεύρυνε τη διαφορά που υφίστατο μεταξύ των εκθέσεων βαθμολογίας, στο σύνολό τους, των Τ. και Λ. και της εκθέσεως του προσφεύγοντος. Τέλος, η ομάδα αξιολόγησε τα ουσιαστικά προσόντα της μικρής ομάδας, ενόψει των εξειδικευμένων προσόντων που απαιτούσαν οι ανακοινώσεις κενής θέσεως, και επέλεξε τους Τ. και Λ.

72 Με έγγραφο της 28ης Φεβρουαρίου 1991, ο γενικός διευθυντής της Γενικής Διευθύνσεως Προσωπικού, Προϋπολογισμού και Οικονομικών παρακάλεσε τον γενικό διευθυντή της ΓΔ ΙΙ να επανεξετάσει την πρότασή του ενόψει του συγκριτικού πίνακα, από τον οποίο προέκυπτε ότι επτά υποψήφιοι που είχαν δικαίωμα προαγωγής είχαν καλύτερη έκθεση βαθμολογίας από τους Τ. και Λ.

73 Στο έγγραφο αυτό απάντησε ο γενικός διευθυντής της ΓΔ ΙΙ με έγγραφο της 12ης Μαρτίου 1991. Υπογραμμίζοντας ότι η ομάδα διευθυντών της ΓΔ ΙΙ προέβη σε συγκριτική έρευνα των ουσιαστικών προσόντων των προακτών υπαλλήλων και των σχετικών εκθέσεων βαθμολογίας τους, υποστήριξε ότι η ενδιαφερομένη υπηρεσία διέθετε περιθώρια επιλογής. Η ομάδα έκρινε ότι καθήκον της ήταν να συλλέξει τον ανώτατο αριθμό πληροφοριακών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων των εκθέσεων βαθμολογίας των προακτών υπαλλήλων, για να είναι σε θέση, ενόψει των καθηκόντων που επρόκειτο να ασκήσουν, να προτείνει έναν ή περισσότερους υποψηφίους, τους οποίους θεωρούσε ως τους πλέον ικανούς, ανάλογα με τον αριθμό των πληρωτέων θέσεων. Για τους λόγους αυτούς ενέκρινε τις προτάσεις.

74 Ο γενικός διευθυντής διαβίβασε στη συνέχεια την πρόταση της ομάδας διευθυντών της ΓΔ ΙΙ στον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου, υπό την ιδιότητά του ως ΑΔΑ, συνοδευόμενη από την τυπική γνώμη του προτάσεως προς λήψη αποφάσεως. Με έγγραφο της 16ης Μαΐου 1991, ο διευθυντής του γραφείου του Προέδρου ζήτησε από τον γενικό διευθυντή προσωπικού, προϋπολογισμού και οικονομικών να εξιγήσει βάσει ποίων κριτηρίων επελέγησαν οι υποψήφιοι που προτάθηκαν για προαγωγή.

- 75 Ο γενικός διευθυντής της ΓΔ ΙΙ απάντησε στο ερώτημα του διευθύνοντος το γραφείο του Προέδρου με έγγραφο της 22ας Μαΐου 1991 που απηύθυνε προς τον γενικό διευθυντή προσωπικού, προϋπολογισμού και οικονομικών. Υπογράμμισε ότι η προαγωγή των T. και L. προτάθηκε μόνο βάσει των κριτηρίων του άρθρου 45 του ΚΥΚ, που εφαρμόστηκαν σε συνδυασμό με τη φύση των καθηκόντων και με τα απαιτούμενα προσόντα, όπως αυτά περιγράφονται στις δύο ανακοινώσεις κενής θέσεως. Εξήγησε ακόμη ότι οι εκθέσεις βαθμολογίας των διαφόρων υποψηφίων, που επαναλήφθηκαν στους αναλυτικούς πίνακες των εκθέσεων βαθμολογίας για την περίοδο 1987-1988, έπρεπε να κριθούν σύμφωνα με την ημερομηνία καταρτίσεώς τους, ήτοι ανάλογα με το αν η ημερομηνία αυτή προηγείτο ή έλειπε της εφαρμογής της νέας μεθόδου βαθμολογίας που καθορίστηκε το 1989 (με ένδειξη των ποσοστών για τους διαφόρους βαθμούς). Με τον τρόπο αυτό έγιναν δεκτές τέσσερις υποψηφιότητες, μεταξύ των οποίων και των T. και L.
- 76 Οι τέσσερις υποψήφιοι είχαν συγκεντρώσει, βάσει των εκθέσεων βαθμολογίας τους της περιόδου 1989-1990, τον ίδιο αριθμό βαθμών (57). Η ομάδα διευθυντών συνέκρινε, κατά συνέπεια, επίσης την ηλικία και την αρχαιότητα των υποψηφίων και κατέληξε εγκρίνοντας τις προτάσεις προαγωγής των T. και L.
- 77 Ο Πρόεδρος υπέγραψε τις δύο αποφάσεις προαγωγής στις 3 Ιουλίου 1991.
- 78 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, καταρχάς, ότι από τα προηγηθέντα προκύπτει ότι η ΑΔΑ έλαβε σαφώς υπόψη τις υποψηφιότητες που υπέβαλε ο προσφεύγων για τις θέσεις που είχαν κηρυχθεί κενές με τις ανακοινώσεις κενής θέσεως 6478 και 6479. Στους αναλυτικούς πίνακες των εκθέσεων βαθμολογίας των υποψηφίων για την περίοδο 1987-1988 περιλαμβάνεται το όνομα του προσφεύγοντος με την αναλυτική έκθεση βαθμολογίας του. Βάσει των πινάκων αυτών η ομάδα διευθυντών της ΓΔ ΙΙ προέβη στη σύγκριση των ουσιαστικών προσόντων των υποψηφίων. Επομένως, η σχετική αιτίαση του προσφεύγοντος πρέπει να απορριφθεί.
- 79 Καθόσον αφορά την αιτίαση του προσφεύγοντος ότι η διοίκηση μπορούσε να αναβάλει τη λήψη των αποφάσεων προαγωγής έως τον Ιούλιο του 1991, ημερομηνία κατά την οποία θα μπορούσαν να ληφθούν υπόψη οι εκθέσεις βαθμολογίας όλων των υποψηφίων για την περίοδο 1989-1990, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, αφενός μεν, ότι από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η πρόταση που έγινε την 1η Φεβρουαρίου 1991 από την ομάδα διευθυντών της

ΓΔ ΙΙ στηριζόταν σε αναλυτικές εκθέσεις βαθμολογίας της περιόδου 1987-1988, αφετέρου δε, ότι ο γενικός διευθυντής της ΓΔ ΙΙ βεβαίωσε, κατά τη δεύτερη συνεδρίαση, ότι κατά την εν λόγω ημερομηνία καμία έκθεση βαθμολογίας για την περίοδο 1989-1990 δεν είχε τεθεί στη διάθεση των αρμοδίων υπηρεσιών. Η διαδικασία βαθμολογίας για την περίοδο 1989-1990 βρισκόταν σε εξέλιξη, χωρίς να έχει ολοκληρωθεί.

- 80 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η ανυπαρξία εκθέσεως βαθμολογίας των υποψηφίων για την περίοδο 1989-1990 δεν εμπόδισε τη συγκριτική έρευνα των προσόντων των υποψηφίων και επομένως δεν είχε αποφασιστικής σημασίας επίπτωση στη διαδικασία πληρώσεως των εν λόγω θέσεων (απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαρτίου 1993, T-25/92, Vela Palacios κατά ΟΚΕ, Συλλογή 1993, σ. ΙΙ-201). Το συμπέρασμα αυτό δεν αποδυναμούται από το γεγονός ότι η περίοδος αναφοράς των εκθέσεων βαθμολογίας 1987-1988 αντί δύο μισι καλύπτει τεσσεράμισι έτη. Το περιστατικό αυτό δεν εμπόδισε επίσης τη συγκριτική έρευνα των προσόντων των υποψηφίων, διότι η ομάδα διευθυντών της ΓΔ ΙΙ διέθετε άλλα στοιχεία εκτιμήσεως για τα υπηρεσιακά καθήκοντα και τη συμπεριφορά όλων των υποψηφίων.
- 81 Όσον αφορά τον ισχυρισμό με τον οποίο ο προσφεύγων αιτιάται το Κοινοβούλιο ότι, ενώ έλαβε υπόψη εκθέσεις βαθμολογίας για την περίοδο 1989-1990, δεν έπραξε το ίδιο στη δική του περίπτωση, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει καταρχάς ότι, όπως προκύπτει από το έγγραφο της 22ας Μαΐου 1991, η ομάδα διευθυντών της ΓΔ ΙΙ μελέτησε τις εκθέσεις βαθμολογίας για την περίοδο 1989-1990 μόνον αφού ο διευθυντής του γραφείου του Προέδρου της ζήτησε να αιτιολογήσει τις προτάσεις της και ότι αφορούσε μόνον εκείνους από τους τέσσερις υποψηφίους που είχαν επιλεγεί στις αρχές του 1991 κατόπιν εξετάσεως των εκθέσεων βαθμολογίας τους της περιόδου 1987-1988.
- 82 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, πρώτον, ότι, όπως προκύπτει από την πορεία της διαδικασίας, το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι οι εκθέσεις βαθμολογίας της περιόδου 1989-1990 χρησιμοποιήθηκαν ως βάση για την πρόταση προαγωγής της 1ης Φεβρουαρίου 1991 δεν ευσταθεί. Δεύτερον, εκτιμά ότι η μελέτη των εκθέσεων βαθμολογίας της περιόδου 1989-1990, που είχαν εν τω μεταξύ ολοκληρωθεί και αφορούσαν τους ήδη επιλεγέντες στις αρχές του 1991 υποψηφίους, ύστερα από αίτημα του διευθυντή του γραφείου του Προέδρου να αιτιολογηθούν οι προτάσεις των αρχών του 1991, έπαιξε απλώς επιβεβαιωτικό ρόλο σε σχέση με την ήδη λαβούσα χώρα επιλογή, η οποία είχε επομένως πραγματοποιηθεί προς το συμφέρον της χρηστής διοικήσεως. Κατά συνέπεια, η μελέτη

των εκθέσεων δεν στοιχειοθετεί παραβίαση της διαδικασίας προαγωγής. Το γεγονός ότι η οριστική έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος για την περίοδο 1989-1990 δεν ήταν ακόμη έτοιμη κατά τον επίδικο χρόνο δεν ασκεί επιρροή ως προς το αποτέλεσμα.

83 Το Πρωτοδικείο θεωρεί, τρίτον, ότι, επιλέγοντας σε πρώτη φάση τους υποψηφίους βάσει των εκθέσεων βαθμολογίας τους, που ελήφθησαν συνολικά υπόψη, και των συμπληρωματικών διαθεσίμων πληροφοριών, περιορίζοντας έτσι τους υποψηφίους σε μια μικρή ομάδα, προβαίνοντας στη συνέχεια σε σύγκριση των ικανοτήτων τους, κατόπιν δε σε αξιολόγησή τους ενόψει των ιδιαιτέρων προσόντων τους, όπως απαιτούσαν οι ανακοινώσεις κενής θέσεως, η εκ διευθυντών ομάδα προέβη σε έγκυρη συγκριτική έρευνα των προσόντων των υποψηφίων.

84 Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται από το γεγονός ότι η εκ διευθυντών ομάδα ερεύνησε, σε σχέση με τον όρο που αναφέρεται ρητά στις δύο ανακοινώσεις κενής θέσεως ότι «οι εργασίες απαιτούν ικανότητα για συλλογική εργασία», το πνεύμα συλλογικότητας του προσφεύγοντος στην υπηρεσία, όπως προκύπτει άλλωστε από την παρατήρηση του εκπροσώπου του Κοινοβουλίου κατά τη συνεδρίαση της 18ης Φεβρουαρίου 1993 επ' αφορμή σημειώματος το οποίο δεν αμφισβητείται, το οποίο απηύθυνε στις 25 Ιουνίου 1990 ο προσφεύγων στον γενικό διευθυντή της ΓΔ II και με το οποίο του γνωστοποιούσε ότι του ήταν απολύτως αδύνατο να συνεργαστεί κατά οποιονδήποτε τρόπο με τον προϊστάμενό του V. [«(...) , daß es mir schlechterdings unmöglich ist, in irgendeiner Form mit Herrn V. zusammenzuarbeiten»]. Ενόψει της μεγάλης ελευθερίας επιλογής που διαθέτει η ΑΔΑ στις προαγωγές, μπορούσε βεβαίως να λάβει υπόψη το σημείωμα αυτό ως σημαντικό στοιχείο εκτιμήσεως.

85 Όσον αφορά την αιτίαση του προσφεύγοντος ότι η διοίκηση, κατά τη συγκριτική έρευνα των προσόντων των υποψηφίων, δεν συνέκρινε άλλα προσόντα των υποψηφίων όπως την επαγγελματική πείρα που κτήθηκε εκτός του κοινοτικού οργάνου, την αρχαιότητα στον βαθμό και την ηλικία, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, η ΑΔΑ μπορεί να λάβει υπόψη της την ηλικία των υποψηφίων και την αρχαιότητά τους στον βαθμό ή στην υπηρεσία, ακόμη και ως αποφασιστικό παράγοντα σε περίπτωση ισαξίων τυπικών και ουσιαστικών προσόντων των υποψηφίων (απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 1983, 298/81, Colussi κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1983, σ. 1131).

- 86 Όπως προκύπτει από την εξέταση των εκθέσεων βαθμολογίας της περιόδου 1987-1988, οι προαχθέντες υποψήφιοι είχαν σαφώς υψηλότερες βαθμολογίες από εκείνες του προσφεύγοντος. Κατά συνέπεια, ούτε η αρχαιότητα στον βαθμό ούτε η ηλικία αποτέλεσαν εν προκειμένω ουσιώδεις παράγοντες. Όσον αφορά το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι τα προσόντα του (πλήρης νομική κατάρτιση, δικηγορική πείρα άνω των επτά ετών, επαγγελματική πείρα εννέα ετών) είναι ανώτερα και ότι τον χαρακτηρίζει ευρυμάθεια, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι ο συνυπολογισμός και η εκτίμηση των παραγόντων αυτών εμπίπτουν στην ευρεία εξουσία εκτιμήσεως της ΑΔΑ και ότι στην προκειμένη περίπτωση η τελευταία δεν έκανε χρήση της εξουσίας της κατά τρόπο προδήλως πεπλανημένο.
- 87 Τέλος, από τις προηγούμενες διαπιστώσεις προκύπτει ότι ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου, υπό την ιδιότητά του ως ΑΔΑ, αποδέχθηκε τις ρητές προτάσεις που του υπέβαλε ο Γενικός Γραμματέας και ότι, μετά από έλεγχο εκ μέρους του διευθυντή του γραφείου του, υπέγραψε τις αποφάσεις προαγωγής των Τ. και Λ. Το Πρωτοδικείο εκτιμά, αφενός μεν, ότι πράγματι η ΑΔΑ, αρμόδια κατά την έννοια του άρθρου 45 του ΚΥΚ, αποφάσισε την προαγωγή των Τ. και Λ., αφετέρου δε, ότι, όπως προκύπτει από τη διατύπωσή τους, οι εν λόγω αποφάσεις ελήφθησαν κατόπιν προτάσεως του Γενικού Γραμματέα. Επομένως, τα σχετικά επιχειρήματα του προσφεύγοντος πρέπει να απορριφθούν.
- 88 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η ΑΔΑ, η οποία διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως τόσο ως προς τη συγκριτική έρευνα των ουσιαστικών προσόντων των υπαλλήλων που έχουν δικαίωμα προαγωγής, όπως προβλέπεται από το άρθρο 45 του ΚΥΚ, όσο και ως προς τις αποφάσεις προαγωγής, άσκησε τις εξουσίες της σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 45 του ΚΥΚ, παραμένοντας εντός ορίων που δεν επιδέχονται επίκριση και χωρίς να κάνει χρήση της εξουσίας της κατά τρόπο πεπλανημένο.
- 89 Δεδομένου ότι οι αιτιάσεις του προσφεύγοντος δεν αποδεικνύουν ούτε παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, του ΚΥΚ, ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Ως προς τον λόγο ακυρώσεως περί αθετήσεως των φερομένων προφορικών διαβεβαιώσεων περί προαγωγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

90 Ο προσφεύγων προβάλλει ότι ο Μ., βοηθός γενικός διευθυντής της ΓΔ ΙΙ, του υποσχέθηκε επανειλημμένα, μέσω του προέδρου της Επιτροπής Κανονισμού, ότι επρόκειτο να προαχθεί σε κύριο υπάλληλο διοικήσεως από 1ης Ιανουαρίου 1991. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις προαγωγής έρχονται σε αντίθεση προς τις διαβεβαιώσεις αυτές. Μολονότι παραδέχεται ότι ο βοηθός γενικός διευθυντής δεν εκπροσωπεί την ΑΔΑ, εκτιμά ότι το καθού δεσμεύεται από τέτοιες διαβεβαιώσεις και δεν μπορεί να ενεργεί αντίθετα προς αυτές. Κατ' αυτόν, η ΑΔΑ υποχρεούται, βάσει της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, να του διασφαλίσει την προαγωγή που νομιμοποιείται να λάβει σε μια από τις επίδικες κενές θέσεις. Κατά την πρώτη συνεδρίαση, ο προσφεύγων προσέθεσε ότι η υπόσχεση προαγωγής του είχε δοθεί από τον γενικό διευθυντή, πρόσωπο σημαντικό, το οποίο παίζει σημαντικό ρόλο εντός του Κοινοβουλίου και το οποίο μπορούσε, επομένως, να εμπιστευθεί ως προς την αξιοπιστία του.

91 Πρώτον, το καθού αμφισβητεί ότι δόθηκε τέτοια διαβεβαίωση στον προσφεύγοντα. Δεύτερον, εκτιμά ότι οι προφορικές διαβεβαιώσεις από υπαλλήλους ή ακόμη και από βουλευτές δεν είναι δεσμευτικές για την ΑΔΑ, η οποία καλείται να αποφασίζει αποκλειστικά για τις προαγωγές κατόπιν τυπικής διαδικασίας. Κατά το καθού, τέτοιες διαβεβαιώσεις στερούνται νομικής βαρύτητας και δεν μπορούν να στοιχειοθετήσουν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη την οποία να μπορεί να επικαλεστεί ένας υποψήφιος για προαγωγή.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

92 Το Πρωτοδικείο τονίζει, όσον αφορά την υπόσχεση που φέρεται να έδωσε ο βοηθός γενικός διευθυντής της ΓΔ ΙΙ για προαγωγή του προσφεύγοντος στον βαθμό κυρίου υπαλλήλου διοικήσεως, ότι μια τέτοια υπόσχεση, ακόμη και αν θεωρηθεί ως αποδεδειγμένη, δεν μπορεί να στοιχειοθετήσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη υπέρ του προσφεύγοντος, εφόσον δόθηκε χωρίς να ληφθούν υπόψη οι διατάξεις του ΚΥΚ (βλ. παραδείγματος χάρη την απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1991, T-30/90, Zoder κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συλλογή 1991, σ. ΙΙ-207).

- 93 Κατά συνέπεια, ο λόγος αυτός δεν μπορεί να γίνει δεκτός.
- 94 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της, χωρίς να χρειάζεται να κριθεί το ζήτημα αν η ένσταση του προσφεύγοντος της 19ης Μαρτίου 1992 κατά της εκθέσεως βαθμολογίας του της περιόδου 1989-1990 μπορεί να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της παρούσας δίκης.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 95 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Πάντως, κατά το άρθρο 88 του ίδιου κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους, τα όργανα φέρουν τα έξοδά τους.
- 96 Λαμβάνοντας όμως υπόψη, αφενός μεν, ότι το Κοινοβούλιο απέρριψε τις ενστάσεις του προσφεύγοντος της 7ης και 14ης Οκτωβρίου 1991 με έγγραφο του Προέδρου του της 10ης Ιανουαρίου 1992, στο οποίο δεν αναφερόταν η διαδικασία με την οποία η ομάδα διευθυντών της ΓΔ Π κατέληξε στις προτάσεις προαγωγής των T. και L., ούτε η διαδικασία την οποία ακολούθησε περαιτέρω η διοίκηση για να καταλήξει στις αποφάσεις προαγωγής που έλαβε η ΑΔΑ, αφετέρου δε, ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι η έλλειψη διευκρινίσεων ώθησε τον προσφεύγοντα να ασκήσει την παρούσα προσφυγή, πρέπει, δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, να καταδικαστεί το Κοινοβούλιο να αποδώσει στον προσφεύγοντα το ήμισυ των εξόδων του.
- 97 Επομένως, το Κοινοβούλιο φέρει τα έξοδά του και το ήμισυ των εξόδων του προσφεύγοντος. Ο τελευταίος φέρει το άλλο ήμισυ των εξόδων του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) Το Κοινοβούλιο φέρει τα έξοδά του και το ήμισυ των εξόδων του προσφεύγοντος. Ο προσφεύγων φέρει το άλλο ήμισυ των εξόδων του.**

Bellamy

Kirschner

Briët

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 26 Οκτωβρίου 1993.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

C. P. Briët